

Mediācija pārrobežu ģimenes lietās

Mediācija var būt sevišķi noderīga pārrobežu ģimenes strīdu un vecāku izdarītas bērna nolaupīšanas gadījumā. Termins “ģimenes lietas” ietver visdažādākos strīdus, sākot no strīdiem par pilnīgi privātām lietām un beidzot ar tādiem, kuros iesaistītas publiskas iestādes.

Kas ir mediācija pārrobežu ģimenes lietās?

Mediācija pārrobežu ģimenes lietās ir process, ko īsteno viena (vai vairākas) objektīva, kvalificēta trešā persona (vai personas), proti, mediators. Mediatoram nav lēmuma pieņemšanas pilnvaru, taču viņš palīdz pusēm atsākt saziņu un atrisināt problēmu pašu spēkiem.

Panāktā vienošanās ir individuāli pielāgots pušu strīda risinājums, ar ko nodrošina, ka vecāku pieņemtajos lēmumos ievēro bērna intereses (ja lēmums attiecas uz bērnu).

Ģimenes lietas ietver vecāku atbildību un saskarsmes tiesības, bērna nolaupīšanu, bērna aizsardzības pasākumus, bērna vai bijušo partneru uzturēdžekļus un citas laulības šķiršanas vai laulāto atšķiršanas sekas.

Partneri tiek mudināti uzņemties atbildību par lēmumiem, kas skar viņu ģimeni, un vispirms censties atrisināt konfliktus ārpus tiesu sistēmas.

Tāpēc mediācija var radīt konstruktīvu gaisotni diskusijām un nodrošināt, ka vecāki viens pret otru izturas godīgi un ievēro arī bērna intereses.

Plašāka informācija ir pieejama turpmāk norādītajās lapās:

- [mediācijas galvenie principi un posmi](#);
- [pārrobežu mediācijas īpatnības](#);
- [pārrobežu mediācijas izmaksas](#);
- [pārrobežu mediācijas juridiskais konteksts](#).

Lai iegūtu sīkāku informāciju par konkrētu valsti, noklikšķiniet uz tās karodziņa.

Kā notiek mediācija?

Strīda puse var pieteikties mediācijai jebkurā dalībvalstī. Dažās dalībvalstīs tiesnesis var aicināt strīda puses izmēģināt mediāciju.

Ja visas puses piekrīt izmantot mediāciju, izvēlētais mediators sagatavo mediācijas grafiku. Mediatora izvēles kārtība ir atkarīga no konkrētās valsts — informāciju par to var atrast attiecīgajās valstu lapās, kas pieejamas šīs lapas labajā pusē.

Liela nozīme var būt juridiskajiem pārstāvjiem — viņiem jāsniedz pusēm juridiskā informācija, kas vajadzīga, lai tās pieņemtu pamatotus lēmumus.

Mediācijā panāktos izlīgumus var atzīt par izpildāmiem, ja abas puses to pieprasa. To var panākt, piemēram, ar tiesas apstiprinājumu vai valsts notāra sagatavotu apliecinājumu.

Lai nodrošinātu, ka mediācijā panāktais izlīgums ir spēkā visās iesaistītajās tiesību sistēmās, to var pārskatīt juridiskais pārstāvis.

Kāpēc būtu jāizmēģina mediācija?

- Pusēm ir iespēja ietekmēt to strīda iznākumu.
- Mediācija nodrošina labvēlīgu vidi, kurā noteicēji ir strīda puses.
- Mediācijā var pārskatīt un pielāgot konflikta darbības jomu.
- Strīda puses lemj un vienojas, taču tām nav obligāti jāpanāk izlīgums.
- Iesaistoties mediācijā, puses neatsakās no tiesībām ierosināt vai īstenot prāvu tiesā.
- Mediācija ir izdevīga ikvienai tās pusei.
- Mediators ir objektīvs un apmācīts palīgs, kurš var palīdzēt strīda pusēm rast risinājumu pašu spēkiem.
- Salīdzinājumā ar tiesvedību mediācijai ir samērā mazas izmaksas.
- Mediācija norit samērā ātri. To var ieplānot jebkurā abām pusēm pieņemamā laikā, un tā var notikt dažādās vietās.
- Ar mediāciju ir iespējams panākt elastīgus risinājumus (pielāgotus), turklāt tā palīdz saglabāt vai izveidot konstruktīvas pušu turpmākās attiecības un sakarus.
- Mediācijā ir iespējams saņemt juridiskā pārstāvja atbalstu un konsultācijas.
- Mediācija var samazināt turpmākas tiesvedības apmēru.

Nospiežot uz saites, tiks atvērta lapa [Atrast mediatoru](#).

Mediācijas ierobežojumi

Ja kādu iemeslu dēļ šķiet, ka lieta nav piemērota mediācijai vai viena puse (vai abas) nevēlas iesaistīties šādā procesā, ir jāiejaucas tiesu iestādēm. Izvērtējot lietas piemērotību, īpaša uzmanība jāpievērš iespējamo risku noteikšanai, piemēram, vardarbība ģimenē un tās pakāpe, narkotiku lietošana vai pārmērīga alkohola lietošana, vardarbīga izturēšanās pret bērnu u. c. riski. Par to, vai lieta ir piemērota mediācijai, jālemj katrā gadījumā atsevišķi, ņemot vērā mediatora un mediācijas organizācijas piemērotos standartus.

Šo lapu uztur Eiropas Komisija. Informācija šajā tīmekļa vietnē nav uzskatāma par Eiropas Komisijas oficiālo nostāju. Komisija neuzņemas nekādu atbildību vai saistības attiecībā uz informāciju vai datiem, kas ietverti vai izmantoti šajā dokumentā. Autortiesību noteikumus Eiropas tīmekļa vietnēs lūdzu skatīt juridiskajā paziņojumā.

Lapa atjaunināta: 18/01/2019